

„Primorec“ izhaja vsakih štirinajst dni kot priloga „Soči“ brezplačno; drugače stane po pošti ali na dom pošiljan za celo leto 80 kr.; za tuje države več poštne stroški. „Soča“ z „Gosp. Listom“ in „Primorcem“ stane na leto 4 gld. 40 kr. — Uredništvo in upravnništvo je v Tržni ulici (Mercato) 12, II.

Primorec

Domači oglasi sprejemajo se le iz narodnih krogov. Plačujejo se: za kvestoriatno potit-vrsto enkrat 5 kr., dvakrat 9 kr., trikrat 12 kr., večkrat po pogodbi. Vsa plačila vrše se naprej. Posamične številke se prodajajo po 2 kr. Rokopisi se ne vračajo.

Sv. Oče Lev XIII.

obhajal bo v nedeljo 19. t. m. 50 letni spomin Svojega škofovskega posvečenja. Vsi katoliški narodi bodo z Njim vred praznovali to izredno slavnost v zgodovini svete cerkve, veseleči se, da je do brotno nebó do takó pozne starosti ohranilo slavnostladijočega Sv. Očeta Leva XIII. na papežkem prestolu. Mi Slovani pa, katerim je Sv. Oče izkazal še posebno naklonjenost, dolžni smo Mu ob tej redki priliki še posebne zahvale in toliko večje udanosti in hvaležnosti. Zategadel je današnja „Soča“ izšla v praznične obleki, proslavljajoča na prvi strani Sv. Očeta Leva XIII. in njegovo veliko naklonjenost do slovanskih narodov. Zató ne bomo na tem mestu obširneje pisali o tem izrednem dogodku, marveč le opozarjamo svoje čitatelje na slavnostni članek v „Soči“.

V nedeljo 19. t. m. naj se razlega po vsej slovenskej domovini soglasen vsklik:

Slava sv. Očetu Levu XIII.!

Razgled po svetu.

† **Dr. Pravoslav Alojz Trojan.** — Češki narod žaluje nad grobom enega svojih najboljših sinov, nad 80 letnim starostjo svojih prvoboriteljev — dr. Trojanom. Nad 60 let deloval je navdušeno in vstrajno do zadnjega diha za svoj ljubljani narod. Veliko je pretrpel v dobi brezobzirnega absolutizma, zlasti v dobi divjega zatiranja češkega naroda. A ostal je neupogljiv do zadnjega svojega diha. Kakó živo se je sivi starček zanimal za nas Jugoslovane, kakó dobro je poznal naše reve in težave, prepričali smo se 1. julija 1891., ko smo se v tistem večernem hladu nad eno uro sprehajali ob bregu Veltave v zlatej Pragi. Občudovali smo njegovo gorečnost in narodno odločnost, kakoršne si ni lahko misliti pri možeh njegovih let. Bog mu daj dobro!

Grof Hohenwart. — V nedeljo je slavil grof Karol Hohenwart, poslanec kmečkih občin gorenjskih, svoj sedemdeseti rojstni dan in politični somišljeniki in prijatelji njegovi so mu čestitali ter priredili več častnih ovacij. Grof Hohenwart je rojen na Dunaju; 1. 1848. stopil je v politično življenje, in sicer kot zastopnik ljubljanskega okrožja v Frankobrodu, kjer pa ni mogel izvrševati mandata, ker je bil zbor že prej razpuščen. Hohenwart je stopil v državno službo in postal po kratkem služ-

bovanju na Reki in v Tridentu deželni predsednik na Kranjskem, potem na Koroškem in končno namestnik na Gorenjem Avstrijskem. dné 7. februarja 1. 1871. je postal ministerski predsednik in sestavil prvo, Slovanom kolikor toliko prijazno vlado, a svojih političnih načrtov zlasti gledé Češke ni mogel izvršiti, ampak se je moral dné 26. oktobra istega leta umakniti in prepustiti svoje mesto nemškemu liberalcem. Od tedaj je vodja konservativne stranke v državnem zboru in ako komu, mora biti ta stranka hvaležna njemu ne samo za vse pridobitve, ampak sploh za svoj obstanek. — Grof H. dobil je o tej priliki od vseh stranij prav laskavih častitk. Konservativni klub izročil mu je posebno addresso in priredil mu slavnostni obed, katerega so se udeležili tudi ministri Taaffe, Schönborn in Falkenhayn. Mestni zastop prazni poslali mu je jako srčno častitko. Mladočeški klub poklonil se mu je v posebni deputaciji, ki je Hohenwartu častitala imenom celega češkega naroda, pri katerem je H. v dobrem in prijaznem spominu, ker je bil vedno resničen prijatelj njegovim težujam. Češki narod mu nikoli ne pozabi, da se je potezal za uresničenje češkega državnega prava.

Najvišje sodišče. — Predsednik tega sodišča, nemški liberalcec dr. Stremayr, izdal je naredbu, da vsi nemški spisi se morajo poprej preložiti v nemščino in še le potem se razdelé poročevalcem. Ta naredba je jako razburila Slovane. Tudi Poljaki se pripravljajo na stanovitven odpor; enako vsi češki poslanci. V državnem zboru bodo zaradi tega še viharne seje.

Hrvaško. — V Zagrebu je umrl škof Fran Gašparič v 71. letu starosti. Po smrti kardinala Mihajlovića je vodil zagreško nadškofijo. Rodil se je v Zagrebu, kjer je preživel tudi zadnjih 33 let svojega življenja. — „Obzor“ poroča iz Dubrave v Medjimurji, da je tamkaj porodila kmetica Mara Vidaković dete, ki je imelo 2 glavi, 4 roke in 3 noge. — Stolna cerkev v Zagrebu je že toliko dogotovljena, da bo v njej prva služba božja v nedeljo 19. t. m. v proslavo papeževe 50 letnice. — V Splavnici pri Belovaru je neki Simo Tomić s sekiro ubil svojo nezakonsko ženo, tri otroke in konečno sam sebe. — V Zagreben je začel izhajati nov leposloven list „Prosvjeta“. Izhaja vsak petek in stane 7 gld. na leto.

Razne novice. — Princ Ferdinand, bolgarski knez, zaročil se je s princezino Marijo Luizo Bourbonško. Minister Stambulov je naznanil to novico bolgarskemu narodu s posebnim oklicem. To so Bolgarji vriskali od veselja! — V Italiji se razkrivajo čedalje grše reči pri tamošnjih bankah. Za „banca romana“ prišla je na vrsto „banca nazionale“, kjer se tudi dokazujejo velike sleparije. — Na Angležkem je ministerski predsednik Gladstone predložil zbornici predlogo o nezavisnosti Irske, ki je vsa katoliška. Ves svet z napetostjo pričakuje novic, kakošna je ta syoboda po Gladstone-

novih mislih. — Angleži hočejo pomnožiti svojo posadko v Egiptu; to pa Turkom in Francozom ni po volji, zató je zavladala med njimi kaj huda napetost. — V Čikagu v severni Ameriki bo na jesen velik katoliški shod, ki se bo baval posebno z delavskim uprašanjem in s stanjem ameriških Indijancev in Zamorcev. — Na Srbskem se bližajo volitve v skupščino, pri katerih bo, kakor vse kaže, velik ravs in kavs med raznimi strankami. — V Italiji sklenilo je ministerstvo, da se bivši minister Bonghi postavi na zatožno klop zaradi dveh član- kov o dolžnostih kralja. — Na Francoskem sta bila zaradi panamske goljufije obsojena sloveča inženirja Lesseps in Eiffel. Prvi je pred 25 leti izvršil sueški prekop, drugi pa 1. 1889. po njem imenovani stolp v Parizu. Mnogi drugi sleparji pridejo pred porotnike.

Goriške novice

Urník slovenskih cerkvenih govorov v Gorici, kateri smo prinesli v zadnji številki po „Primorskem Listu“, naj se vsled poročila, ki nam je pozneje došlo, popravi v naslednjem zmišlu. V prvostolni cerkvi sv. Hilarija in Tacijana ter v župnijskih cerkvah sv. Ignacija na Travniku in sv. Vida na Placuti je slovenska propoved vsako nedeljo in praznik ob 6. uri zajutra, v cerkvi sv. Roka pod Turnom pa vsako drugo nedeljo ali praznik ob isti uri. V semeniški kapeli je razen o velikih praznikih in šolskih počitnicah kršanski nauk za odrasle vsako nedeljo ob 3. uri popoldne, ob nedeljah v postu pa križev pot. Tudi v cerkvi oo. kapucinov je slovenski križev pot vse postne nedelje nekoliko pred 5. uro zvečer. V cerkvi oo. frančiškanov na Kostonjčevici je vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne propoved in blagoslov za slovenske tretjerednike sv. Frančiška. V cerkvi sv. Ignacija so postne pridige vsak petek ob 6. uri zajutra. Veliki petek je v prvostolni cerkvi slov. propoved ob 6. uri zajutra, v cerkvi sv. Ignacija pa ob 7. uri zvečer. V prvostolni cerkvi in v cerkvi sv. Ignacija je vsako nedeljo, izvzemši velike šolske počitnice, ob 2½ popoldne kršanski nauk za otroke, ki ne hodijo v šolo; v zadnje imenovani cerkvi je po krš. nauku ob 3 urah blagoslov z Najsvetejšim.

Posebna deputacija slovenskega narodno-političnega društva „Sloga“ ter „Slovenskega bralnega in podpornega društva v Gorici“ poklonila se je pretekli ponedeljek prevzvišenemu gospodu knezu in nadškofu ter izročila mu čestitke imenovanih društev k papeževi škofovski petdesetletnici s podpismi vseh članov dotičnih odborov.

Prosila je prečastitega vladiko naj bi blagovolil izrečiti čestitki in izjavi o sinovski udanosti in ljubezni do sv. Očeta odposlati v Rim na pristoječno mesto ter tudi od Svoje strani na znanje vzeti zagoto-

vilo, da rečeni društvu hočete tudi naprej v obsegu svojih pravil na katoliški podlagi delovati za korist svojih članov, oziroma Slovencev na Goriškem.

Milostljivi gospod knez in nadškof sprejel je deputacijo s svojo znano ljubeznivostjo ter izrazil svojo zadovoljnost s tem, da se imenovani društvu spominjata slavnosti sv. Očeta ter da javno izpovedata svojo udanost, pokorščino in sinovsko ljubezen do katoliške cerkve in do njenega vidnega glavarja, slavno vladajočega Leva XIII. Občal je, da z veseljem odpošlje izročeni čestitki z drugimi, ki mu še dojdejo, o svojem času na pristojno mesto, ter izrekel svoje trdno prepričanje o globoki vernosti slovenskega naroda v njegovi ogromni večini in o njegovi neomahljivi zvestobi do Boga in do katoliške cerkve. Obžaloval je navskrižnosti, ki včasih niso v nikaki razmeri z uroki, ko se napravi cel vihar iz ene same napak zasukane in zavite besede.

Slednjič je skrbno popraševal po bolnem g. predsedniku obeh društev, kateremu želi prej ko prej popolno prejšnje zdravje, ter je milostno odpustil deputacijo, ki je odšla s prepričanjem in čutom v srcu, da je stala pred duhovnim očetom, kateremu najtopleje bije srce za blaginjo naroda, in kateri nima večje želje od te, da bi videl svojo čedo srečno v času in v večnosti. Slava mu!

Papeževo slavnost priredili so v nedeljo 12. t. m. ob 5 $\frac{1}{2}$ uri zvečer bogoslovci tukajšnjega osrednjega duhovskega semenišča po naslednjem vspredu: 1. Simfonija iz Verdijeve „Giovanna d'Arco“, sviral orkester bogoslovcev, pomnožen z nekojimi prijatelji glasbe pod vodstvom č. g. Lud. Lacine, kapelana v St. Petru. 2. „Landes Leonis XIII.“, hvalnica Leva XIII., latinski govoril tretjeletnik g. Franc Knavs, goriške nadškofije. 3. „Petrov brod“, skladba Fr. Gerbiča, pel zbor bogoslovcev. 4. „Papež in svoboda“, slovenski govor, govoril četrtoletnik g. Franc Guzelj, gor. nadškofije. 5. „Sarafan“ in „Vienac hrvatskih narodnih popevka“, udarjali na tamburice bogoslovci. 6. „Barcarola“, uglasbil G. Sinico, pel zbor. 7. Mozartovo simfonija iz „Don Juana“ sviral orkester. 8. „Leone XIII. e la questione sociale“, Lev XIII. in socialno vprašanje, italijanski govoril četrtoletnik g. Al. Luxich, tržaške škofije. 9. „Zemaljski raj“ I. pl. Zajca, pel zbor. 10. „Koncert na gosli“, uglasbil L. Lacina, sviral orkester, ter slednjič „Hymnus in Leonem XIII.“, himna Levu XIII., zbor z orkestrom. Slavnosti se je udeležil milostljivi gospod knez in nadškof z mnogimi duhovniki in obilnim odličnim občinstvom. Vspored se je v vseh točkah izborna vršila v vredno proslavo slavljenčev in v čast mladim izvršujočim močem.

Pustno veselico priredili so pretekli ponedeljek tudi gojenci tukajšnjega knez-nadškofijskega in Werdenberskega semenišča. Po 5. uri zvečer sešlo se je v prostorni obednici precej odličnega občinstva duhovskega in svetnega stanu, načel mu prevzvišeni gospod knez in nadškof. Na to se je vršila veselica, obstoječa iz slovenske in italijanske glediške predstave ter iz raznih pevskih in glasbenih točk, po določenem vspredu. Gosto odobravanje navzočih gostov je pričalo, da so mladi pevci in igralci svoje naloge dobro vršili. Vsa veselica naredila je, kakor se je videlo, prijeten vtis na vabljenе goste, kakor tudina izvršujoče in poslušajoče gojence.

Letošnji kratki pust dokončali smo v Gorici brez velikega hrupa in šuma. Veliki ples v „Goriški Citalnici“ nikakor ni bil velik, ampak v vsakem oziru čmernejši od

drugih let. Kostumov in mask je bilo manj od drugih let, a kar jih je bilo, bile so krasne. Ples trajal je do 5. zjutraj. — Pust v slovenskih krogih zaključil je „Goriški Sokol“ z živahnim plesom, ki je bil jako številno obiskan. Ta ples je odvrnil naše ljudstvo od maskerade v laškem gledišču.

V torek popoldne bilo je na Travniku in sosednih ulicah vse živo — zijajočega občinstva, drugega pa nič. Ni denarja!

Pomladanski dnevi. — V Ljubljani dobili so v nedeljo zopet sneg. Razveselilo se ga je najbolj revno ljudstvo, ki ima od tega zopet nekaj zaslužka. Mi v Gorici pa nič ne vemo o vsem tem, ker tu imamo pravo pomladansko vreme. Pomladansko solnce prav prijetno greje in oživlja naravo iz spanja. Želeli bi si raje še nekoliko mraza, da bi se narava ne obudila, ker navadno pozneje vedno pritise toliko mraza, da cvetje omrzne in odpade.

Kakó se tolazijo. — Goriška „Unione Ginnastica“ imela je v soboto veselico, pri kateri je med drugim neki Leopold Travani (bolje Travan) deklamoval neko pesem, ki končuje s slovi:

Lassé pur che i canti e subii

E che i fazzi pur dispetti;

Nella patria di Favetti

Non se ne parla che italiani

To se pravi po slovenski: Le pustite jih (namreč Slovence), naj pojejo in nas nadlegujejo ter naj nam le nagajajo, saj v Favetti-jevi domovini se govori le italijanski.

Kakó smešno se tolazijo! Ako mislijo, da je Favettijeva domovina doli kje v Toskani, no bodi, ali v Gorici je nespametno tako besedovanje, ker tudi tu se govori več slovenski nego italijanski. In govorilo se bo vedno več, ker Slovenci govorijo čedalje manj italijanski, Italijani pa morajo govoriti vedno več slovenski. O, kakó radi boste še govorili slovenski, da bi le imeli s kom!

Deželni odbor goriški najraje in če le mogoče dopisuje v italijanskem jeziku. Tudi c. kr. okrajnemu šolskemu svetu goriškemu dopisoval je italijanski, dasi je uradni jezik zadnjega slovenski. Enak italijanski dopis prečital se je tudi v zadnji seji. Nejevolja zaradi takega ravnanja deželnega odbora bila je splošna. Zató je predlagal g. Andrej Konjedic, veleposestnik in župan v Plaveh, naj se deželni odbor pozove, da bi dopisoval z okrajnim šolskim svetom v slovenščini. Ta predlog je bil soglasno sprejet. Dobro! Takó je prav! Ako sami ne bomo spoštovali svojega jezika, kdo pa?!

Goriški magistrat pokazal je te dni zopet svojo prijaznost do nas Slovencev. Goriški „Circolo cattolico“ ga je namreč naprosil, da bi mu dovolil veliko mestno dvorano za papeževo slavnost. Mestni župan je bil že pri volji ugoditi tej prošnji. Ali ko je izvedel, da v sporedu se nahaja tudi govor v slovenskem jeziku, poprašal je 16 starih, ali hoče dvorano dovoliti. In čujte: 15 njih izreklo se je proti dovolitvi in le eden je bil zanj. — O le čakajte, pride čas tudi za nas Slovence! Plačevali vam bomo z enako mero!

Vode ni! — Od vseh stranij prihajajo poročila o velikem pomankanju vode. Ob največji poletni suši ni slabše v tem oziru. Soča in Nedžja ste se takó grozno posušile, da stari ljudje kaj takega ne pomnijo. Najhuje čutijo to sušo naše dekline in vodonosilke v Gorici, ki morajo po cele ure čakati, predno pridejo na vrsto. Pa tudi mlin v Stračicah in papirnica v Podgori močno pogrešata Sočine vode.

Kdor drugim jamo koplje sam vanjo pade, dé pregovor. O resnici teh besedij se

je najbolj prepričal neki list v Gorici, čegar ime začena s črkama „R. K.“ Ta čudak je takó deviško nedolžen, da se poluhšuje celó nad našim „Primorcem“; in zahteval je v velikej skrbi za časno in večno srečo našega ljudstva, naj vsakdo, kdor hoče še ostati dober katoličan, vsekakor vrne „Primorca“ nazaj v Gorico. — Pa glejte čudo! „Primorca“ ni prišla nazaj niti ena številka, dasi jih je šlo med narod skoro 1200. „R. K.“ pa od vseh stranij po-dijo nazaj v Gorico. Upravniški sluga, pravijo, kar stoče pod težo „R. K.“, kateri nosi s pošte nazaj domov.

V Kozani v Brdih bodo imeli po Veliki noči ljudski misijon č. oo. jezuitje iz Ljubljane.

Poštni pečati. — V novejšem času smo dobili na Goriškem dve novi pošti: Sv. Križ — Cesta in v Rubijah, a obe imate le nemški pečat. Prosimo dotični občini, da se oglasite proti takemu preziranju našega jezika.

Iz Avé pri Kanalu nam pišejo: „Naš poštni pečat nosi napis Auzza b. Canale. Kdo neki si je izmislil to spako, katere tujak nihče ne pozna? Naši mladeniči hodijo med svet s trebuhom za kruhom; ko pa pišejo domov, zapisujejo le, kakor edino znajo: pošta Avče. A njih pisma romajo v Ausse in Aussig in še le potem k nam v Avče „ali pa se izgubijo. Ali ni pomoči proti takim nerednostim?“ (Županstvo naj se obrne s prošnjo na poštno vodstvo, a protestuje naj v obče proti spaki: Auzza, katere ni treba tudi v nemškem delu. Ako poštno vodstvo poreče, da je pečat še nov, plača naj ga občina, pa bo mir besedij. Ur.)

Iz Čepovana: „Poštni pečat v Čepovanu se je po dolgoletni rabi vendarli izrabil. S tem je šla s sveta ena navadnih poštih spak Čepovano (brez kljukice.) Poštar je namreč prosil nov poštni pečat ter ob enem predlagal, naj se spaka Čepovano spremeni v pravilni Čepovan. Prošnja se je uslišala, a na prvo mesto se je vkljub temu postavila nova še strašnejša spaka: Chiapovano. Kakó je to, da se oblaštneje drznejo takó grdo pačiti pošteno slovensko ime naše vasi?“ (Priporočamo, naj se županstvo takoj pritoži na poštno vodstvo in c. kr. namestništvo, zahtevajoč, naj se nova spaka Chiapovano takoj odpravi iz pečata. Uredni.)

Tatvina. — Na Robu pri Banjšicah je Štefanu Ipavcu nekdo ukradel 27 gld. iz zaprte sobe, in to ob času, ko je bila družina pri večerji. V isti sobi je pa bilo še 183 gld., katerih se tat ni dotaknil. — To tatvino je mogel izvršiti le tak človek, ki dobro pozna hišne razmere pri Ipavcu.

V Lokaven je umrla gospa Ana Čibej, rojena Schlegel, nekdanj jako ugledne in movite rodbine. N. v m. p!

Z Otlice pri Ajdovščini nam pišejo: „Dne 7. t. m. poročil se je g. Viktor Dralko, c. kr. gozdar (rodem iz Kamnika na Gorenjskem), v Idrijski Beli pri rnen Vrhu, z mlado g.čno Milko Gerlevec iz Idrije. Mlademu paru: mnogaja ljeta!“

Iz Mirna pri Gorici nam k dopisu v zadnji „Soči“ pišejo sledeče: „Pred leti smo imeli tukaj Citalnico, ki je pa zaspala zaradi nesloge, kakor marsikod drugod. Pri veselicah peli so vselej le domači pevci, ki so tudi zunaj občine pokazali svojo spretnost pri marsikaterih veselicah. Prejšnji g. kapelan zanimal se je zelo za novo „katol. društvo“ in se je res mnogo trudil za lepó petje; izučil je s pomočjo starih že večjih pevcev tudi nekoliko mladih. Toda temelj narodnemu in cerkvenemu petju postavil je sedanji naš gosp. nadučitelj, kar je vsem znano. Torej, čast komur čast tče!“

Snegà ni. — Iz Bolca nam pišejo: „Zima je kmalu pri koncu, a snega je premalo, da ni mogoče drv spravljati in gnoja voziti. Pa tudi na državni cesti ni letos pri snegu prav nikakega zaslužka, kar posebno hudo občutijo naši Ložani in Strmci, pa tudi mi Bolčani. Bog nam daj potrebni sneg! Tudi suša je velika, da vode zmanjkuje.“

Domače novice. — V Ločniku so celó pusta uganjali v zdražbo proti Slovencem. — V St. Ferjanu je neki mladenič več tovarišev z nožem ranil. Vedno nož! — V Opatjemselu imajo med živino vranični prisad. — V Italijo je pobegnil neki Peter Dogmanović od goriške topničarske baterije. — V Visku zasledili so ponarejene desetake. Nekega človeka so zaprli, ker je na snmu, da je on menjalec takega denarja. — „Corriere“ se jezi, da je mestni zastop sklenil častitati sv. Očetu k 50-letnici. Sram ga bodi! — „Circolo cattolico“ bo imel v nedeljo pod noč papeževo slavnost v dvorani društva „Casino di Cura“. — Za Slogo je pobral stopinje tudi „Circolo cattolico“ in pozval furlanske županije, da bi častitale sv. Očetu. — Društvo „Sloja“ je prejela že od več županstev častitke na sv. Očeta. Le naprej!

Ostala Slovenija

Posl. Ivan Nabergoj. v „Edinosti“ od sobote čitali smo obširen uvoden članek, kateri je priobčil neki rodoljub iz Tržaške okolice v obrambo g. I. Nabergoja proti napadom v listu „Diritto Croato“. V tem članku se ostro pobijajo napadi v imenovanem listu. Dalje se tamkaj zatrjuje, da g. Nabergoj ima 95% volilcev na svoji strani, s čemer se ne more ponášati noben drugi slovenski poslanec. — Iz tega članka se je prepričalo lahko tudi uredništvo „Ed.“, kakó po nepotrebnem je začelo prepir z našo „Sočo“. — Gospod Ivan Nabergoj je dobil, kakor se nam poroča iz Škedenja pri Trstu, jako laskavo zaupnico iz tamošnje okolice, v kateri se ostro obsojajo napadi v „Diritto Croato“.

„Diritto Croato“ nadaljuje svoje srbotosti proti vsemu, kar ni po volji in misli njegovega urednika. Za g. Nabergojem prišel je imenoma na vrsto tudi dr. Ferjančič; tudi on je efijalt in izdajalec naroda. Dalje so izdajalci vsi slovenski poslanci brez izjeme; vsi so od vlade podkupljeni, da prepir sejejo po domovini. Tudi naša „Soča“ je podkupljena. Skratka: vse je podkupljeno kar ni po volji bivšega Don Jakica. — Nadalje se je „D. C.“ sprivil nad „Edinost“, ki se brani z njim vsakršne zveze. Da bi teh ekstravaganc kdo krivo ne tolmačil, povemo naj, da sploh nihče merodajnih mož v Istri nima zvez z imenovanim listom in da so zapustili njegovo uredništvo vsi tisti, ki so „Dir. Cr.“ pripomogli do ugleda v slovanskem in tujem svetu.

Kranjsko. — Za kranjske reveže, katerim so podnebne nezgode pobrale vse prideške, predlagali so v drž. zboru naši poslanci, da bi jim vlada dovolila kako podpora. Predlog je bil sprejet. — Hripi o imajo tudi v Ljubljani. V Idriji je ta bolezen pobrala veliko ljudi, med temi več očetov, ki so zapustili že nad 30 sirot. — V Radčah so ustanovili „bralno društvo“.

Stari denar. — C. kr. denarnica v Ljubljani zamenila je do 31. dec. za 302.011 gld. starega denarja, namreč križavcev, tolarjev, poltolarjev in petic. Poleg tega de-

narja imelo je ljudstvo na Kranjskem do 200.000 gld. tujega srebrnega denarja. — In ves ta denar ležal je mrtev veliko let. Računi se, da vsled tega so Kranjci zgubili do poldrugi milijon obrestij; za toliko je dežela kranjska ubožnejša. — To je dokaz, kako nespametno je hraniti srebren denar, kakor je bila doslej navada. Denar ni za shrambo, marveč za promet, ker: denar dela denar, samo znati je treba!

Štajersko. — Obče slovensko obrtno društvo v Celju je vlada že potrdila. Nemci in nemškutarji so se tega močno prestrašili, ker njih oblast na južnem Štajerskem je čedalje na slabših nogah. — Celjski Slovenci napredujejo, da je le veselje. Ustanovili so tudi „društvo slovenskih zasebnih uradnikov“, ki bo podpiralo take uradnike, kateri nimajo pokojnine. To društvo je prvo enake vrste v Avstriji. — Kopališče „Diana“ na Savinji v Celju je najlepše in v slovenskih rokah. Vsak Slovenec se koplje le v tem kopališču. Lani je bilo čistega dobička 58 gld. 74 kr. — V Rušah pri Mariboru hočejo ustanoviti posojilnico. — V Ljutomeru se je ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda. Predsednik je dr. Jožef Rakež. — V Gradcu so priredili Slovenci Preširnovu slavnost, ki se je prav dobro posrečila. — Ptujskemu okraju je dež. odbor podaril 1000 gld., ker tamkaj so ljudje veliko trpeli po trtni uši in strupeni rosi. — Od Sevnice v Št. Janž na Kranjskem mislijo zgraditi železnico k ondotnemu rudniku. — V Ameriko je šlo iz mariborske okolice 130 Slovencev. — V Mariboru imajo olupševalno društvo, ki jako uspešno deluje. Lani je potrosilo 5230 gld.; imetja ima nad 7000 gld. — Na Vidmu bodo zidali novo cerkev; 20.000 gld. imajo že zbranih v ta namen. — Brežice ne dobé nemške šole, kakor je hotel deželni šol. svet. Ministerstvo je razsodilo na pritožbo Slovencev, da v Brežicah je premalo nemških otrok za šolo.

Koroško. — Železnico po Ziljski dolini bodo še letos zidali. Koroška hranilnica dá 1.550.000 gld. — Potres so imeli na Koroškem v noči od 28. na 29. dan januarja. — Neka ciganka oropala je pekovskega učenca za 4 gld. 15 kr. Orožniki so babnico deli pod ključ. — Politično društvo za Slovence na Koroškem je imelo zadnje dni dva jako dobro obiskana shoda. To društvo prav dobro deluje za slovenske Korošce. — Pri Dravogradu prekucnila se je ladija, tri osebe so utonile. — V Humčah sta dva človeka nagloma umrla. — Zadnji „Mir“ ima lep životopis našega rojaka dr. Mateja Lutmana, ki je pred kratkim umrl na Koroškem. — V Ameriko je odpotovalo več vrlih Slovencev iz župnije sv. Lenarta pri sedmih studencih. — Mesto Velikovec zgradi bolnišnico in ustanovi mestno godbo. — Družbi sv. Mohorja postal je preč. g. Komad Šnap, kanonik prvostolne cerkve v Zagrebu, 100 gld. — V družbo sv. Mohorja se moremo upisati do konca tega meseca. Kdor le more pritrpati si 1 gld., naj ne zamudi te prilike, da si za majhen denar omisli 6 lepih knjig. — Okoli rajbeljskega jezera cvete pridelovanje in prodajanje ocnice (edelweiss), kakor tudi pri nas na Bolškem. Preteklo poletje so razposlali 300.000 cvetočih ocnice v loncih, posušenih po okoli 25 milijonov. V Logu na naši strani Predela pečajo se s to kupčijo najbolj gg. Fr. Jakl iz Miha Černota. — Nemški šulferajn v Celovcu priredil je veliko slovesnost, katere so se udeležili skoro vsi c. kr. uradniki in častniki.

Raznoterosti

Drobiž. — Na otoku Zante zrušil je potres mesto; veliko ljudi mrtvih; lakota grozna. Naš cesar je daroval za nje 10.000 frankov. — Kolera se že oglašja v raznih mestih, tudi v Marsilji na južnem Francoskem. — Na Dunaju je umrla neka branjevka, katero so imeli za veliko revo, a zapustila je 70.000 gld. — Turški Sultan podaril je sv. Očetu za njegovo 50-letnico zlato, z demati bogato obloženo tobačnico. — Na Češkem v Mostu so delavci v rudnikih ustavili delo; vseh je okoli 2800; zahtevajo boljše plačilo. — Mesto Dunaj ima več šolskih otrok nego Trst z vso okolico prebivalcev. Trst z okolico ima namreč 158.000 prebivalcev, Dunaj pa ima le šolskih otrok okoli 160.000. Koliko šol treba za ves ta drobiž! — V Lvovu bo l. 1894. deželna razstava. — Češkega umetnika v glasbi dr. Antonia Dvoráka izvolila je akademija lepih umetnostij svojim prvim članom. Takó prodira po svetu slovanska umetnost! — Veliko volkov klati se letos po Bukovini. Po vaseh so naredili veliko škode in raztrgali več ljudi. — Osepnice se razširjajo tudi po Hrvaškem; posebno v Zagrebu so hude. — Volkovi se pokazujejo tudi okoli Zagreba. — Slovečo igralnico. Monte Carlo hoteli so anarhisti z dinamitom pognati v zrak. — V Belgiji imajo velike povodnji. — Ogersko Gradisce na Moravskem šteje 4300 prebivalcev; od teh ni nihče umrl od 24. nov. do 18. januarja. — V ogerski tovarni za puške je 300 delavcev ustavilo delo; zahtevajo večjo dnino. — Na železnici med Budimpešto in Pečuhom je vlak zmečkal 4 delavce, ki so kimali sneg in niso vlaka zapazili o pravem času. — Zgorela je sestra slavnega ruskega pisatelja Dostojevskega. Svetilka s petrolijem jej je padla iz rok, da se je polila; obleka se je unela in uboga žena je umrla v grozilih bolečinah.

„Primorec“ je „framason“. — Ljubi čitatelj! Ali ste že slišali kdaj kaj praviti o „krvavem stegnu“, katero je „panal“ sam sveti oče papež, da ga je mogel dobro ogledati od vseh strani ter potem natanko popisati? Da, gotovo ste že kaj slišali o njem! Temu grozovitežu se pravi z učeno besedo — framasonstvo ali prostozidarstvo. Ta skrivna in v Avstriji prepovedana družba je neka zarota brezbožnih ljudi, katerih prvi in zadnji namen je: uničenje cerkve Kristove. Da bi dosegli ta namen, uporabljajo vsa možna, čestokrat tudi najgrozovitejša sredstva; načelniki raznih podružnic ali „lož“, kakor se imenujejo, so večinoma židje.

In čujte: Tudi naš „Primorec“ je ud take peklenške družbe. Kdor tega ne veruje, čita naj 21. št. „Slovenca“, ki mora vendar resnico govoriti, saj je glasilo „katoliškega shoda“; ono gotovo najbolje vé, kaj pravi osma zapoved božja. „Primorec“ je torej framason, zarotnik proti cerkvi Kristovi! — Čitatelji naši bodo gotovo debelo gledali čes, kje pa imamo oči, da mi nikjer ne ugledamo tega grozovitega „krvavega stegna“ pri „Primorcu“? Da, ljubi čitatelji, kdor hoče ugledati to strašno „stegno“ v „Primorčevih“ predalih, mora znati že nekaj več ko hruške peči. V prvi vesti pa mora imeti takó kosmato vest in toliko predrznosti, kolikor je nahajamo pri nekaterih pisarjih edinega „katoliškega (!) dnevnika“. Ker pa vi, ljubi čitatelji, svoje vesti še niste zapili in ste ostali pri pošteni treznosti, zato tudi ne znate takó „panati“, da bi vam „krvavo stegno“ pomolilo svojo grozovitost iz „Primorčevih“ predalov.

Same so se izdale. — V neki veliki prodajalnici v Lipskem zapazil je gospodar, da mora mej prodajalkami biti tatica, kajti vedno je zmanjkovalo blaga. A nikakor ni mogel priti tatici na sled. Nekega večera skliče svojih osem prodajalk ter jim reče, da je zasledil tatico, da pa neče naznaniti jo sodišču, ako sama izostane in ne pride več v prodajalnico. Kako se je začudil mož, ko drugo jutro pridejo samo tri prodajalke. Ostalih pet gotovo ni imelo dobre vesti in so se čutile prizadete po besedah gospodarja, ki je le na slepo srečo poskusil, ali morda na ta način zasledil tatico.

Nesreče v rudokopih. — Po lanski strašni nesreči v pribramskem rudokopu na Češkem sledile ste v preteklih dneh drugi grozni nesreči. V rudniku Osek na Češkem nastal je 25. januarja razpok podzemeljskih plinov; potem je začelo notri goreti. Večina rudarjev je našla pod zemljo žalostno smrt; vseh je okoli 200. — V fokoderskem premogokopu na Ogerskem nastal je 27. jan. ogenj. Ponesrečilo se je pri tem baje le 19 delavcev, kakor naznanja uprava onega premogokopa. Kakor poročajo pa razni časopisi, je nesreča mnogo večja. — Te nesreče bodo morale spodbuditi razne uprave rudnikov, da bodo bolj pazile na previdnostne naredbe in priprave.

Izdajatelj in odgovorni urednik Andrej Gabršček
Tiska A. M. Obizzi v Gorici.

Svoj k svojim!

Važno „Za kmetovalce in vrtnarje“

Prav izvrstno semensko čebulice (300—400 glavice na 1 kg.), ktera je neobčutljiva proti mrazu, in vzraste prav velika, prodaja pošt. povz. po 40. kr. kg. **Alojzij Bratuna**, grajščinski okrbnik v Dubrovniku (Dalmacija).

Tiskarna

Ant. M. Obizzi-ja

priporoča se slov. občinstvu za vsakovrstna dela, ki spadajo v tiskarsko stroko. V zalogi ima vedno vse tiskovine za duhovske, županske in druge urade. Cene zmerne. Ceniki vsakemu na razpolago.

Peter Birska

gostilničar pri veliki cerkvi
(Corte Caravaggio št. 4)

priporoča sl. občinstvu izborna domača vina, vedno dobro sveže pivo, domačo kuhinjo; postrežba točna.

Anton Obidič

čevljar

v Semenški ulici št. 4.
se priporoča Slovencem
v mestu in okolici za
blagohotna naročila.

Jožef Novič

krojač

v Gosposki ulici št. 13.

Jos. Fon

krčmar

pri solkanski mitnici na
desni Soči toči izborna
domača vina.

Kavarni

Commercio in „Tedesco“ v ulici „Caserna“, glavni shajališči tržaskih Slovencev vseh stanov. Na razpolago časopisov v raznih slovanskih jezikih. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavasnar.

Adolf Hauptmann

tovarna

oljnatih barv, firnežev, lasekov in kleja v Ljubljani, ob vogalu Resljeve ceste št. 41 v lastni hiši in filijala: Slonove ulice št. 10-12.

Anton Zagorjan

v Zvezdi v Ljubljani

(v hiši „Matice Sloven-
ske“) ima prodajalnice
šolskih in drugih knjig
ter vseh šolskih in pisar-
niških potrebščin.

V najem se dá ali prodá

po jako ugodnih pogojih sledeče:

Ena hiša v Oseku tik cerkve, pripravna za vsakršno obrt ali kupčijo. — Hiša pod Osekom na cesti. — Z obema hišama se odda ali prodá tudi zemljišča, kolikor kdo potrebuje. Vrh tega se odda z vsako hišo tudi mlin. — Vsi natančnejši pogoji se izvejo pri lastniku

Jožefu Faganelu
na cesti pod Osekom.

Franc Bensa,

v Ozki ulici (Via stretta) št. 8 v Gorici
prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopita,
šila, sploh vsa orodja in priprave
ZA ČEVLJARJE

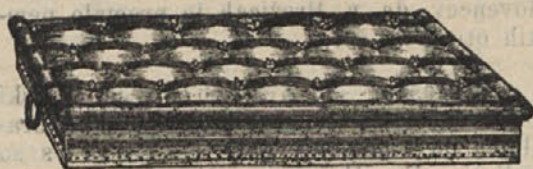
Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah. Zato se slavnemu občinstvu toplo priporoča za obilen obisk.

Karol Drašček pek

Riva Corno št. 4. v Gorici. Podružnica
za razprodajo kruha se nahaja v Semenški
ulici št. 2.

Laško in prijetno delo

ki daje lep postranski zaslužek, ponuja se osobam, katerim njihova postranska opravila puščajo nekoliko prostega časa. Kdor bi se želel lotiti tega dela, piše naj upravnistvu tega lista ter naj nad naslovom zunaj na zavitku zapiše št. 232.

11 goldinarjev franko do vsake železniške postaje na Goriškem poslan, ako se naročnik skliče na ta časnik, stane pri meni en modroc na peresih (Födermatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšje tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drvata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15—20 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera pešeteje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 glid. dober, franko depozit, tapciran modroc na plersih, je pač nemestno kupovati malovredne nadomestke, kakor žicaste žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrežajo.

ANTON OBREZA,

tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove
ulice 4.

Ta domača, edina narodna tvrdka te stroke na Slovenskem budi slav. občinstvu najbolje priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vseh v tapetniško obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene posebno pri bališčih in obširnejih naročilih.

otročji vozički

jako elegantni, fini, in močni
dobivajo se pri meni skozi
leto in dan in sicer v vseh
barvah, kakor rdeče, modro,
sivo in olivno po glid. 5.59
6.—, 7.—, 8.—, 9.—, 10.— in
višje po vsaki ceni do 25 glid.
Pri meni je najcenejši
kraj za kupovanje tročjih vozičkov.

Jernej Kopač

na Solkanski cesti 9.

izdeluje
vsakovrstne vošene sveče,
in vseh vrst medeno pecivo
V Gorici prodaja te
sveče trgovec
A. Urbančič v Gosposki
ulici. — Prodaja jih tudi
Karolina Rjesner v
Nunski ulici, ki izde-
luje in prodaja tudi
mrtvaške vence, cvetlice
in druge podobne reči.

Ivan Lruffa

na Travniku
ima bogato zalogo vsa-
kovrstnega

USNJA
ter raznega orodja in
potrebščin

za čevljarje
Prodaja na drobno
in na debelo.

Ivan Reja

krčmar „Alla Colomba“
za veliko vojašnico
na desnem voglu v ulico
Morelli, toči domača
vina in ima

DOMAČO KUHINJO
Cene prav zmerne

Anton Jerki

fotograf v Gorici
v ulici sr. Klare.

Ivan Howanski

čevljar
preselil se je v Raštelj
št. 23. I. nad.

Ivan Kavčič

veletržec na Kornu
ima zalogo
STEINFELDSKEGA PIVA.

v sodčih in steklenicah
ter
žita, moke in otrobij.

Staroznano gostilnico

„pri Lizi“
v Kapucinski ulici
(Rabatišče) št. 2 ima
zdaj v najemu

Franc Bizjak,

ki toči izborna in naray-
na vina, ima dobro
domačo kuhinjo ter sobe
za prenočišča. Cene so
zmerne. Tukaj je
shajališče Slovencev iz
spodnje Vipavske doline.

Anton Fon

v Semenški ulici
ima prodajalnico vsako-
vrstnih klobukov in kap-
ter

gostilnico.

Toči vedno dobra in
narayna vina.

Franc Jakil

na sredi Raštelja št. 9.
ima

ZALOŽNICO USNJA,
katero prodaja na drob-
no in na debelo.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in
konsumnega društva, po-
prej Pertotova, priporoča
se najtopleje slavnemu ob-
činstvu. Točijo se vedno
izborna domača okoličan-
ska vina.

1. Cej

gostilničar
v Židovski ulici št. 5 toči
naravno brisko vino.

A. Howanski

na Travniku št. 22
prodaja koške, pleteničice
itd. na drobno in na debelo.

Ant. Trebše

gostilničar
proti novemu mostu v
Hvalovi hiši št. 12 toči
dobra domača vina in pivo.

Prodajalnica

in zaloga jestvin
„Rojanskega posojilnega in
konsumnega društva“, vpi-
sane zadruge z omejenim
poročtvom v ulici Belve-
dere št. 3, bogato založena
z jedilnim blagom razne
vrste in po nizkih cenah
se priporoča kupovalcem v
Trstu in z dežele.

Anton Koren

trgovec poleg gostilne
„pri zlatem levu“ (al
leon d'oro) v Gosposki
ulici, prodaja razno ton-
čarsko porcelanasto in
stekleno blago, reže in
vklada šipe v okna,
reže in napravlja okvirje
za zrcala in podobe.

Martin Poveraj

civilni in vojaški krojač
v Gorici, priporoča
svojo veliko zalogo bla-
ga za vsak stan, kakor
tudi gotovih oblek. Da-
lje: srajce, spodnje
hlače, zavratnice, civil-
ne, vojaške in uradniške
ovratnike, sablje z vso
opravo, zlate in srebrne
zvezde, kratka: vse, kar
je potrebno za gospodo
vsakega stanu. Obleke
po naročilih izdeluje
točno in po zmernih
cenah.

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici
ima v svojih založnicah
vedno na izbiro vsa-
kovrstna

domača vina
bela in črna istrijska
ter
bela dalmatinska.
Pisarnica se nahaja
v Magistratni ulici.

Prodaja na debelo

Ant. Kustrin

v hiši dr. Lisjaka v
Gosposki ulici št. 23, ima

prodajalnico

za karo, sladkor, moko,
olje, riž in vsakovrstne
jestvine na drobno in
na debelo. Zunanja naro-
čila se točno izvršujejo.